



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De femina, quae hospitalitatem Abbatibus Cisterciensis ordinis exhibuit, &
ditata est, & eadem exclusa, pauperata, cap. 69

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Aliquando vidi talem statum huius monasterij, ut si venisset Episcopus, cum magna charitate & abundancia fuisse suscepimus. Respondit ille: Duo fratres expulsi sunt de monasterio isto, nisi illi duo fuerint reuersi, nunquam bonus erit status eius; unus eorum vocatur Date, & Dabitur vobis alter vocatur, sicque ab oculis eius recessit. APOLLONIVS: Puto aliquam fuisse personam angelicam, per quam Dominus primam fratum illorum retinere voluit charitatem. CAESARIUS: Portarius, cum esset laicus, nomina eadem retinuit, Abbatii & fratribus audita recitauit. Resumpta est hospitalitas, & cœpit eis mox Dominus benedicere ut prius. APOLLONIVS: Quid sentiendum est de illis, qui hospites colligunt, & elemosynas tantum faciunt propter gloriam humanam? CAESARIUS: Tales dando sua peccant, & nihil aliud recipiunt, nisi quod querunt, scilicet laudem humanam. Alij sua Christo dant tantum propter vitam æternam, & hos Dominus non deserit in præsenti. Quidam verò propter utrumque, videlicet ut in præsenti ditiores fiant, & in futuro habent vitam æternam. Et istos Dominus sæpe duplice mercede remunerat, hinc per bona temporalia, in futuro per bona æterna. Nonnulli verò sunt, qui etiam pauperes sua Christo largiuntur, & dum cœperint a ipso ditari, tunc ex diabolica tentatione amplius tentati, manum suam retrahunt, egestatem timentes. APOLLONIVS: De hoc dicas exemplum.

CAPUT LXIX.

CAESARIUS.

NON est diu quod femina quædam, adhuc fortè viuens, & in quadam ciuitate manens, in qua Abbates nostri, euntes ad generale capitulum, hospitari solent, plures ex eis lucri sui causa hospitio suscepit. Sentiens sibi illa ad ingressum illorum benedici, sœnum illis gratis dedit, deinde pabulum: quanto plus dabat, tanto plus habuit. Et cum hospitio suorum meritis & oratione iam diues facta esset, bonisque omnibus abundaret, cœpit defectum timerre, & dicere intra se: Non potes diu sustinere tantas

expensas, modò cōtrahe manum, ne fortè paupertati incurras. Mira res, mox ut hospitibus stipēdia consueta negauit, & Dominus illi manum substraxit; non enim in domo illa frater Dabitur, habitare poterat, de qua germanus eius Date, expulsus erat. Eadē ad se reuersa, cūm se egere consiperet, de omissione pénitentiam egit, & priora resumens opera, iterum ditanū cœpit.

CAPUT LXX.

APOLLONIVS.

Mat. 13.

Nosse vellem, quomodo intelligendum sit quod Christus ait: Omni habenti dabitur ei autem qui non habet, etiam quod habet, auferetur ab eo. CAESARIVS: Ei qui habet gratiam hospitalitatis, & charitatiū, bonoque animo, & hilari vultu hospites suscipit, atque libeter pauperes introducit, Domino procurante dabitur ei in præsentiatum, & nonnunquā, ut suprà dictum est, centuplum, & abundabit, & in futuro vita æterna. Qui autem gratiam hospitalitatis & eleemosynę nō habet, ita ut inuitus pauperes, hospitesque videat & recipiat, atque cum malo animo & murmure hoc ipsum, quod negare non potest, impendat, huic iusto Dei iudicio hoc ipsum q̄ habet in substantia temporali, vel in seipso deficit, vel ab alijs rapitur atque distrahitur, nec fidelium eleemosynis augetur. APOLLONIVS: Satis placet expositio ista, & hoc propter exempla præcedentia. CÆSARIVS: Frequenter cōtigit, ut claustrales propter Christum largi locupletentur, & contra ipsius mandatum tenaces depauperētur. De utroque subiungam exemplum.

CAPUT LXXI.

A N Meinvelt prouincia diocesis Treuerensis situm est quoddam cœnobium nigri ordinis, quod Lacus dicitur, nomen habens à re, personis possessiōnibusque pollens, & in religione cæteris terræ nostræ cœnobij amplius florēs. Ad hoc die quadā Saxo quidā hospitandi gratia diuertit, qui multū charitatem illic susceptus, ædificatus recessit. Non multo post, diues